

μιλία νὰ στραφῇ περὶ τοῦ Ἀλῆ· ἀμέσως τότε ἠρώτησα τὸν πατέρα μου, ἂν ἐγνώριζε νὰ μοὶ διηγηθῇ τίποτε περὶ τῆς δικαιοσύνης, ἣν μετεχειρίζετο ἐκεῖνος.

— ὦ! παιδί μου, μοὶ ἀπεκρίθη, σεῖς ποῦ ἐγεννηθήκατε 'σέ μέρος ἡσυχου, 'σέ μέρος ποῦ δὲν ἔχετε νὰ φοβηθῇτε οὔτε κλεψιαῖς, οὔτε σκοτωμούς αἰφνιδίους καὶ τόσα ἄλλα κακὰ, πόσο εἴσθε εὐτυχισμένοι!

— Ἀλλὰ, πατέρα, τῷ ἀπεκρίθην, ὅλ' αὐτὰ τὰ 'ξέρω, εἶναι ἀληθινὰ ὅτι πολλὰ ὑποφέρατε ἀπ' αὐτὸν τὸν αἰμοόρο, ἀλλὰ 'πὲς μου, ἂν ξέρης τίποτε, γιὰ τὴ δικαιοσύνη του.

— Γιὰ τὴ δικαιοσύνη του! παιδί μου. Νά! μάθε ὅτι δικαιότερος ἄνθρωπος δὲν βρέθηκε 'ς τὸν κόσμον, ἀλλὰ καὶ οὔτε ἀδικώτερος.

— Ἀλλὰ πῶς τὸ γνωρίζεις; ἠρώτησα.

Καὶ τότε μοὶ διηγήθη τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον.

Σοῦ εἶπα καὶ ἄλλη φορά, Γιάννη, ὅτι ὁ πατέρας μου ἦτανε Γραμματέας ἐμπιστευμένος τοῦ Ἀλῆ· αὐτὸς λοιπὸν ὅταν ἦμουν 14 χρονῶν καὶ ἐχάθηκεν ὁ Ἀλῆ-πασιᾶς, μοὶ διηγήθηκε τὸ ἐξῆς.

»Ένας στρατιώτης τοῦρκος 'ς τὰ Ἰωάννινα μιὰ ἡμέρα εἶδε μιὰ γρηᾶ ποῦ πωλοῦσε γιουρτή καὶ χωρὶς νὰ τὴν ῥωτήσῃ ἂν τὸ πούλῃ καὶ πόσο θέλει, τῆς τὸ ἄρπαξε μὲ τὴν βία καὶ τὸ ἔφαγε καὶ ὕστερα ἔφυγε. Ἡ γρηᾶ οὔτε λόγο δὲν ἐτόλμησε νὰ πῇ, γιὰτὶ ἀλλοίμονο, τὸ κεφάλι της ἔπεφτε!

Τὴν ἄλλη μέρα εἶδε ὁ αὐτὸς στρατιώτης τὴν γρηᾶ νὰ πούλῃ πάλαι γιουρτή καὶ ἐπειδὴ τ' ἄρεσε τὸ χθεσινὸ, μιὰ καὶ τῆς τὸ ἄρπαξε μ' ὅλο τὸ μπουκαλέτο καὶ ἀφ' οὗ καλὰ ἐχόρτασε ἀπ' αὐτό, τῆς ἐξανάδωκε τὸ ἀγγεῖο, ἀλλὰ ἄδαιο, καὶ ὕστερα ἔφυγε χορτασμένος.

Κατὰ τύχη ὅμως ὕστερ' ἀπὸ λίγα λεπτὰ νῆσθου καὶ ὁ Ἀλῆ-πασιᾶς ἐδιάβαινε ἀπὸ σιμά της καὶ ἐπειδὴ τὴν εἶδε νὰ κλαίῃ, τὴν ἐρώτησε τί εἶχε, καὶ ἐκείνη τ' ἀπεκρίθηκε, ὅτι ἓνας στρατιώτης τοῦ τῆς ἔφαγε δύο ἡμέραις κατὰ συνέχεια τὸ γιουρτή ποῦ πωλοῦσε, καὶ ὅτι ἦτανε φτωχὴ γυναικίκα καὶ δὲν εἰζέυρε τί νὰ γένῃ.

— Ἐ! μανίσα, 'λὲς τὴν ἀλήθεια; τῆς εἶπε ὁ Ἀλῆ-πασιᾶς.

— Ναὶ πασιᾶ μου, ἀφέντη, γιὰτὶ θὰ πῶ ψέμμα;

— Πρόσεξε καλὰ! γιὰτὶ ἄλλοιῶς πάει τὸ κεφάλι σου.

— ὦ! πασιᾶ μου μεγάλε, δὲν σοῦ λέω ψέμμα τοῦ ἀπεκρίθηκε ἐκείνη.

— Ἄν σοῦ δείξω αὐτόνε τὸν ἄνθρωπο, τῆς εἶπε ὁ Ἀλῆ-πασιᾶς, τὸν γνωρίζεις;

— Ναὶ ἀφέντη.

— Ἐλα δῶ, ἀκολούθησέ με, τῆς εἶπε

Καὶ μιὰ καὶ πᾶνε 'ς τὸ παλάτι. Τότε ὁ Ἀλῆς διατάζει ὅλος ὁ στρατὸς του νὰ παρταχθῇ καὶ αὐτὸς ὕστερ' ἀπὸ λίγο μαζὺ μὲ τὴν γρηᾶ διέβαινε 'μπροστὰ ἀπ' ὅλους καὶ τὴν ῥωτοῦσε ποῖος ἦτο. Τέ-

λος πάντων ἐφθασαν 'ς τὸν τοῦρκο ποῦ τῆς ἔφαγε τὸ γιουρτή καὶ τότες ἡ γρηᾶ εἶπε 'ς τὸν Ἀλῆ.

— Αὐτὸς εἶναι, ἀφέντη πασιᾶ μου.

— Πρόσεξε καλὰ, προσετῇ, μὴ 'λὲς ψέμμα.

— Ὅχι, ἀφέντη μου, ὄχι, καὶ γιὰτὶ θὰ πῶ;

Τότες στρέφοντας ὁ Ἀλῆς 'ς τὸν Τοῦρκο τῷ λέει.

— Ἐ! ὦρὲ σὺ γιὰτὶ τῆς ἔφαγες τὸ γιουρτή χωρὶς νὰ τὴν πλερώσης;

— Ἐγὼ; πασιᾶ μου ἀφέντη, ἀποκρίνεται ὁ στρατιώτης τρομαγμένος καὶ κίτρινος σὰν τὸ κερί.

Μὰ ὁ ἀθεόφοβος ἐκεῖνος χωρὶς νὰ τοῦ πῇ τίποτες ἄλλο, προστάζει ἀμέσως νὰ τοῦ ἀνοίξουν τὴν κοιλίαν γιὰ νὰ μάθῃ, ἂν ἦναι μέσα του τὸ γιουρτή!

Τέτοια πράγματα, παιδί μου, μοὶ ἔλεγεν ὁ πατήρ μου, ἔκανεν ἐκεῖνος.

— Μὰ πατέρα, λοιπὸν, τῷ εἶπον περίεργος, ὕστερα τί συνέβηκε;

— Τί συνέβηκε; νά! ἡ γρηᾶ εἶπε τὴν ἀλήθειαν, ὁ Τοῦρκος δὲν εἶχε κλοχωνέψῃ τὸ γιουρτή καὶ ἦτανε ἀκόμη 'ς τὴν κοιλίαν του! Καὶ τῆς γρηᾶς γιὰ ἀνταμοιβὴ τῆς ἔδωκε τριπλάσια λεπτὰ ἀπ' ὅτι ἐκόστιζε τὸ γιουρτή! Αὐτὴ τὴ παράτολμη δικαιοσύνη εἶχε ὁ Ἀλῆς, χωρὶς δικαστήρια, παιδί μου. . . .

I. A. Γ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ

Πρωτοφανὲς δέμα ἐμπορευμάτων.

Τὴν 10/22 τοῦ μηνὸς τοῦτου, εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Βαρσοβίας, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς τελευταίας ἀμαξοστοιχίας (τὴν 10ην ὥραν τῆς ἐσπέρας) ἐβρέθη δέμα ἐμπορευμάτων, περιτετυλιγμένον ἰσχυρῶς. Ἐπειδὴ κατεῖδε παρῶν τοῦ σταθμοῦ τὸ ἡρώϊον, κατὰ τὰ γενόμενα, ἐνώπιον ἐνὸς ἐνωμοτάρχου τῆς χωροφυλακῆς, καὶ ἔδρον ἐντὸς αὐτοῦ πτώμα γυναικὸς τριακοντούτιδος, ἀρκετὰ καλῶς ἐνδεδυμένης, ἐχούσης δὲ ἀδαμαρτοκόλλητα ἐνώτια καὶ δακτυλίδιον χρυσοῦν. Ἡ ἀστυνομία ἀμέσως εἰδοποιήθη καὶ ἤρξατο τῶν ἐρευνῶν της. Τὸ πτώμα ἀφέθη εἰς τὸν σταθμὸν μέχρι πρωίας, ὅτε μετηνέχθη εἰς τὸ νόσοκομεῖον Ἀλεξάνδρα, ἐνθα ἡ αὐτοψία ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ θανοῦσα εἶχε ἀποπνιγῇ. Ἡ ἐπιμελεστικὴ περιτύλιξις τοῦ πτώματος ἀπεδείκνυνεν, ὅτι ὁ δολοφόνος ἐνήργησε μετὰ πολλῆς ψυχραιμίας.

Κατὰ τὸ δικοσμημα τῆς ἡμέρας, ἡ ἀστυν μία κατ' ὅσον νὰ γνωρίσῃ τὴν ταυτότητα τοῦ θύματος, τὸ δ. ποῖον ἀνομιέτο Ἑλένη Σαρσβαθιν, ἡλικίας εἰκοσιν ὀκτὼ ἐτῶν, καὶ ἡτο θυρήτηρ ἐμπορίου τιμὸς τῆς ἐπαρχίας Οὐφας. Ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς, αἵτινες εἰσὶ λευκοτάται καὶ ἀβραὶ, φαίνεται ὅτι ἡ θανοῦσα δὲν ἦτο ἐργίτις. Αἱ ἐρευνῆαι τῆς Ἀστυνομίας ἐξακολούθουσι.

✠✠✠

Γυναικὲς ἐπὶ παραγγελία.

Δεκατέσσαρες νεάνιδες ἐκ Σουηδίας ἀφίκοντο εἰς Νέαρον Ὑόρκην διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου "Εκλα, δυνάμει συμβο-

λαλον, δι' οὗ ὑποχρεοῦνται ἅμα ἀφικόμεναι εἰς τὴν Ἀμερικὴν, τὰ ρυμφενθῶσιν μὲ τοὺς νέους οὔτινες ταῖς εἶχον πέμψει τὸν ραῦλον.

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἔφερον εἰς ἀμνηστία τὸς ἐπὶ τῆς μεταναστεύσεως ὁπαλλήλους καὶ τοὺς τελωνειακούς, ἀγνοοῦντας ἐὰν ἔπρεπε τὰ ἐμποδίσωσιν ἢ οὐ εἰς τὰς ρεοσιχθείσας τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν ξηρὰν, δυνάμει τοῦ νόμου τοῦ ἀπαγορευόντος τὴν ἀποθίβασιν ἐργατῶν ξένων.

Συνεβουλεύθησαν λοιπὸν δικηγόρους, οὔτινες ἀπεφάνθησαν, ὅτι ὁ νόμος δὲν ἠδύνατο τὰ ἐφαρμοσθῆναι εἰς τὰς νεαρὰς Σουηδὰς, ἐκείνοι οὔτινες τὰς ἔφερον, ταῖς ὑπεσχέθησαν μόνον γάμοι, τοῦθ' κατ' οὐδένα τρόπον δύναται τὰ θεωρηθῆναι ὡς ἡμερομίσθιον. Τοῦ σημείου τούτου καθαρισθέντος, ἤρξατο πάραυτα ἀντίκρισις, ὅπως βεβαιωθῇ μὴ αἱ νεάνιδες ἐξηπατήθησαν, ἢ προσελκύσθησαν εἰς παρ' ἑαυτὰς τινὰς. Ἀλλ' ἀπεδείχθη, ὅτι οἱ προσκαλέσαντες αὐτὰς ἦσαν καλῆς πίστεως, καὶ εἶχον πράγματι τὸν σκπὸν καὶ τὰς ρυμφενθῶσιν. Οὕτω, ἕκαστος αὐτῶν εἶχε τεθῆναι εἰς σχέσεις μετὰ τῆς μηστῆς του διὰ τινας μεσίτου γάμων διαμένοντος ἐν Στοκχόλμῃ πρὶν ἢ τῷ πεμφθῇ δὲ ἢ νεάνιδος, ἥτοι ὑποχρεωμένος τὰ τῇ στελεῖν τὴν φωτογραφίαν του, ἐν πιστοποιητικῷ καλῆς διαγωγῆς καὶ χρηστῶν ἡθῶν, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ὁποίου συγχρίζει, καὶ σὺν τούτοις, τὸ ἀναγκαιοῦν διὰ τὸ ταξίδιον τῆς κόρης χρηματικὸν ποσόν.

Αἱ νεάνιδες εἶχον πῦσαι ἀνὰ ἑκατὸν ἰδιαίτερον θαλαμῶσιν ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἄγουσιν ἡλικίαν ἀπὸ 19 μέχρις 25 ἐτῶν, εἰσὶ δὲ πῦσαι ὡραϊστάται. Τέσσαρες αὐτῶν μετέβησαν εἰς Βρούκλιν. ἔθθα τὰς ἀνέμενον οἱ μηστῆρες τῶν, τὴν μίαν ἡλθεν αὐτοπροσώπως καὶ τὴν παρέλαβεν ὁ ἰδικὸς της, αἱ δὲ λοιπαὶ εἴκοσιν ἀνεχώρησαν εἰς τὰς δυτικὰς Πολιτείας, πρὸς συνάντησιν τῶν μηστῆρων αὐτῶν.

†††

Ἀνακάλυψις Ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης.

Αἱ ἀνασκαφαὶ αἵτινες ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου διετηροῦντο ἐν Κύπρῳ, ἀπεκάλυψαν ἤδη ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ναὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐν Πάφῳ.

Ὁ ναὸς οὗτος, κατασκευῆς ὡν φοινικικῆς, τυγχίνει ἐν τῶν ἀρχαιοτέρων γνωστῶν μνημείων. Διαρκούσης τῆς Ρωμαϊκῆς κυριαρχίας, δις κατεστράφη ἐν μέρει ἐκ σεισμῶν. Τὴν πρώτην φοράν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πρώτου αἰῶνος, καὶ τὴν δευτέραν, φοράν περὶ τὰ τέλη τοῦ δευτέρου. Ἐκείστοτε δὲ ἀνφοδομήθη μετ' ἐπτάκτου μεγαλοπρεπείας κατὰ τὸν παλαιὸν ρυθμόν.

Εἰς τὸ σύνολον τοῦ κτιρίου παρατηρεῖται μεγίστη ὁμοιότης πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Σολωμῶντος, ὡς οὗτος περιγράφεται ἐν τῇ δευτέρᾳ βίβλῳ τῶν Βασιλειῶν.

Ἀνασκαφαὶ ἐνεργηθεῖσαι κίτωθεν τοῦ ἐκμισσατικοῦ ἐδάφους εἰς μίαν τῶν αὐλῶν, ἔφερον εἰς φῶς πλείους ἐπιγραφὰς λίαν ἐνδιαφερόντας, μίαν μαρμαρίνην κεφαλὴν κίλλιστα διατηρουμένην, καὶ πολλὰ τεμνύχια χαλκίων καὶ πηλίνων ἔργων.

Δύο πίνακες πρὸ πάντων ἐπεκάλυψαν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχαιολόγων, ὁ εἷς περιέχει ἐπιστολὴν τοῦ Ἀντιόχου πρὸς τὸν Πτολεμαῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ὁ δεύτερος κατάλογον τῶν ἀνθρώπων οὔτινες συνεισέφερον διὰ τὴν Ἑλλάδι οὐκ ὀλίγα, μεγάλην ἐορτήν, λαμφυβόλως, δεδομένην πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν.

Οἱ ἐργάται εἶδον πρὸς τούτοις καὶ πλεῖστα μικρὰ ὀ-

μοῖωματα Ἀφροδίτης, λίαν χορδροειδοῦς ἐργασίας, καὶ οὐκ ὀλίγα ἀνάγλυφα ἑλληνικῆς τέχνης, καὶ μετὰ τὰ ἄλλων, κεφαλὴν παιδίου φυσικοῦ μεγέθους, μαρμαρίνην. Ἀναφέρεται πρὸς τούτοις καὶ ἐν θανμάσιον ἔργον χρυσοχοικῆς εἶνε καρφὶς διὰ κόμην, χρυσοῦ, θανμασῶς ἐξεργασμένη, ἔχουσα εἰς τὴν κορυφὴν τέσσαρας κεφαλὰς ἐλάφω ἐφ' ὧν ἐπικάθηνται τέσσαρες περιστρεφαί.

Οἱ πλείστοι τῶν ἀνακαλυφθέντων εἰς τὰ περίεξ τῆς Πάφου τάφων φαίνονται συληθέντες ἤδη ἐν ἐποχῇ προγεγενηστέρας οἱ δὲ ἀνακαλυφθέντες ἀνέπαφοι, ἔχουσι ἐπιτεκυσθῆ μετὰ γεγενηστέρας.

†††

Μήπως τυχὸν εἶσθε τίποτε ἐξοχότης ;

Ἀλφόνσος Δωδὲ, ὁ ἐξοχος μυθιστοριογράφος, προσῆκε τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γράμην πρὸ 25 ἐτῶν. Προσεπάθησε πρὸ τετάρτου αἰῶνος τὰ πωλήσῃ κομψὴν τινα προτομὴν ἐξ ὀρείχάλκου, ὅπως προμηθευθῇ εἶδῃ τινα τῆς πρώτης ἀνιγκῆς. Προσῆλθε λοιπὸν πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην ἐνδὲ τῶν γνωστοτέρων κτασθημάτων ἐν Παρίσις, προσφέρων τὴν προτομὴν. "Προτομή, ἀπεκρίθη ὁ ἔμπορος, καὶ τίνα, παρακαλῶ, παριστάνει ; "Τίνα παριστάνει ; ἀπεκρίθη ὁ Διδε, παριστάνει ἐμὲ αὐτόν. "Ὅχι δά ! Δὲν μοῦ λέγετε, οὐκ παρακαλῶ, τὸ ὄνομά σας λοιπόν. Μήπως εἶσθε τίποτε ἐξοχότης ; "Ὅχι ἀκόμη, ἀλλὰ δικάζομαι τὰ γέλω ἡμέραν τινα. "Ἄ ! καλὰ λοιπόν, εἶπεν ὁ ἔμπορος ὑπομειδὼν "λάβετε τὴν καλωσύνην τὰ ξαναπεράσετε ὅταν γέλητε !, "Ὁ Δωδὲ τέλος, ἐπώλησε τὴν προτομὴν ἀντὶ 22 φράγκων, ὧν τὰ δέκα εἶδε τὰ δώση εἰς τὸν ἀμανηλάτην. Ὁ Δωδὲ ἤδη εἶνε καὶ πλούσιος καὶ ἐξοχος ἀνὴρ.

†††

Κυνηγετικὰ ἄθλα τοῦ λόρδου Βόλτσιγγαμ.

Ἐν τοῖς ἀριστοκρατικοῖς κύκλοις τοῦ Λονδίνου μέγας γίνεται λόγος περὶ τῶν κυνηγετικῶν ἄθλων τοῦ λόρδου Βόλτσιγγαμ. Ἐν ἔτει 1872 ὁ ἐχθρὸς οὗτος τῶν πτηνῶν ἐθάρρευσε, μόνος, ἐντὸς δεκαῶρου διαστήματος, 842 κομμάτια. Ὁ ἀριστοκρατικὸς κόσμος ἐφάνη δισπιστῶν πρὸς τὴν εἰδησιν ταύτην, καὶ ὁ λόρδος Βόλτσιγγαμ κεντηθεὶς τὴν φιλαντίαν του, ἠθέλησεν ἐσχάτως τὰ ἀποδείξῃ, ὅτι εἶνε εἷς τῶν ἀρίστων τῆς Ἀγγλίας κυνηγῶν.

Τὴν 30ὴν λοιπὸν Αὐγούστου ἐξῆλθε τοῦ ἐν Βλουμπεργῆας μεγάρου του περὶ τὴν ἐβδόμην τῆς πρωίας, συνοδευόμενος ὑπὸ φίλων καὶ ἐπηρετῶν φερόντων ἀνὰ τρία δίκροτα τυφέκια ἕκαστος.

Ἐπαυερχόμενος οἶκαδε εἰς τὰς ἐπτὰ καὶ ἡμισυ τῆς νυκτός, ὁ εὐτυχὴς λόρδος, εἶχε θηρεύσει 1,058 κομμάτια, τοῦτέστι ἀνὰ δύο κομμάτια τὸ λεπτὸν !

†††

Τὸ μεγαλειότερον δένδρον τῆς γῆς

Ὁ βοτανικὸς κ. Φρειδερίκος Κλόυ ἀνεκάλυψε, πλησίον τοῦ ποταμοῦ Κεβιάχ, ἐν ἑνὶ κομητείᾳ τῆς Τουλάρας, γιγαντιαῖον δένδρον, ἀνῆλθον εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν σελόβιων, οὗτινος ἡ περιμέτεια μετρεῖ 176 πόδας !